

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nok et Par Ord om Bjovulfs Drape

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1123. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_254-txt-shoot-idm353/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Galde og Gævnildhed, følger en Betragtning over Trofæden som maaske skæbte hos en gammel konges Rindør, hvorved end videre dannes en naturlig Overgang til en fore Fortælling om, hvorledes Skjalds Fremer, endnu efter hans Død, vilde ham Trofæde og Hæderlighed. Nu vil Ingen nægte, at Dette udsætt er lange rimeligere, end det er søst utroligt om en Skjald, der viser at han var ingen Kæmpe i sin Kunst, at han vilde staa i Indledningen rykke sig ind i en mørk Tale, som huerken er kunget eller stuet, men uden Sammenheng at alene med hans Hovedsag, men med Alt i Digtet; og derimod kun rimelig, at han i Indledningen, der so unødvendig begynder med Skjalds Driid, vilde ene og alene forberige Høfommelsen af Høfæder og Skjaldsingeres Stamfæder, og kunde der da, efter hans Død, endog blot være et ufuldendt, hvilken af de to Fortællinger Man skulde vælge, da maatte min upaatvovelig fæddes uden videre Betænkning. Men nu tør jeg paastaa, at om min Fortælling var, med Hensyn paa Skjald og Sammenheng, nok saa upassende og Ulys, derimod i disse Hensender den mest rimelige, jeg thiinge dog klare Ord til at løse min sprog, og da skal jeg stræbe at vise, ved Ord for Ord at gjennemgaae de vigtigste og klarste Linier.

Him ha Skuld gewat
To gellap hwiæ.
vil Udgivoren overfætte: "da han skulde begive sig
bort til bestemt Tid" jeg har derimod i Rimet
overfætt:

Da Skjald var hengangen
I Døden til Hæ.
At nu Skuld berodder i Eroget huerken meer eller
mindre end Skjald, det være nu Vaabenet eller
Randen læse Digter saarvorne Friton, at gewat
(Imperfekt af gewiran) berodder ligesom det danske
gik borte haare enhver Hæve og den lange Hæffe,
kan Man og løse i Sommers Drikken, og heraf se
der da klart, først, at Skuld har maaske berodde
Randen Skjalds, siden Gang og Hæffelse følger
efter, og dernæst, at hvis Sammenhængen tillader
det, kan selv disse klare Ord aldeles rigtig over-
fætted: Skjalds døde. Men her behøve vi ikke
at tage det saa snop, thi skolem ra er Hæ, skolem
er ogsaa skap og gellap Trin, Hæd og
kwile Dyhold, Hæve, og nu kan dog vel ingen

twile om at her staaer om Skjald at han døde,
og at min Overfættelse er den eneste rigtigste.
Hvorledes nu Udgivoren er kommet til sin, kan
Ingen fortæde opløst af mig, men Saameget vil jeg
dog sige, at han har gjort det klare Substantiv
Skuld til Imperfekt af Dæket scoolden som funde
dum skolem skuld, men almindelig, som ogsaa her
i Digtet s. Ex. S. 82, scoldo, hur de, i Kud e,
og gjort det klare Imperfekt gewat til Infinitivet
gewiran, og paa den Maade kan Man rigtig nok
føse søst Ring ud.

Hi hine ha arbaron
To hrimes warofo
Swæse gellap
Swæse he kella had
penden wardum weold
Wine Scyldinga
Leof hindiruma
Lange ahte.

I mit Hæim hæter det:

Saa søge i Hænde
Der hørlige Swæde
Det sig af Kong Skjald,
Til Stranden de bare
I hørlige Stæde
Den Hætt se kold,
De sigt udfædd,
Som selv han besøst,
Mens Tungen kan rædd
Paa Kennisgæst
Og stuet med Hæde
De Hætt se ude
Saamenem god Dag.

Det dret staaer det: De hem da hendere til
Hættens Hæd, de sode Skuldbræde, som selv han
had, mens han havde Ord i sin Mægt, den
Skjaldsingerens Den, den klare Hættfæder, temmelig
lange. Er nu dette rimeligelig saa, som det dog
visselig er, da er det jo ogsaa vist et Digterens
formeller hævende Skjalds Rand har hans Ring
til Stranden efter hans Besøling i sit Hætt Dage,
og altsaa er min Overfættelse ikke, som Udg. siger,
Gællad, men et frit Udtryk af den gamle
Skjalds utvillkomne Mening. Hvad derimod
Udgivorens Overfættelse er, maaske Andre bedømme,
naar jeg nu staaer den udsætt og gjennemfætted:
"Hættens Hættens ved Strandbrædden. Sine

